

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:

helyben házbizhoz nordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

A mi aranyvidékünk.

Végig jártam az „aranyvidéket“, láttam az évezredekén át aranyért sovargók bányászatait; láttam a bányáktól át meg át furt hegyeket, melyek a legbecsesebb ércet, a legtrikább aranyjegeceket adják; áttekinttem a vidéket, mely ezred év óta Magyarország leggazdagabb értelei közé tartozik; szemem előtt elvonultak a tájak, melyek természeti szépségeiben és történelmi emlékekben egyaránt gazdagok.

Feltűntek a mult gyászos eseményeinek szomorú emlékü színhelyei s figyelve néztem a lakoságot, magyart és románt, urat és parasztot, papot és tisztviselőt, gazdagot és szegényt egyaránt.

A rom és pusztulás helyein csodálatos átváltozást szemlélhettem. Ugy tűnt fel, mint ama látvány, melyet egy közelebb földig leégett telken vettem észre, melyet az égés előtt nagy erőteljes lombos fák környeztek, melyek azonban most csak koromra vált fekete ágait nyújtják szét; — amde a megszönesedett törzsek körül, az életet adó földben szétterjedt gyökerekből friss, dus hajtások sarjadzanak föl s a pusztulás színhelyét gyöngye, friss lombok fedik el. Zalathna, Abrudbánya, Verespatak romjai helyén is fejlődést láthatunk, buzgón munkálkodó népében gyönyörködhetünk, mely hazafias, lelkes és áldozatkész.

A ki tudja, hogy mily közdelmes a bányászélet; a ki tudja, hogy mily türelem, kitartás, áldozat szükséges a sikeres eredményhez, mely — fájdalom — mai napság mind ritkábbá válik; a ki ismerős e zordon, sziklás vidékkel, mely nem nyújthatja a szükséges élelmet lakosságának, csak az méltányolhatja igazán e nép buzgóságát és nehéz munkáját, melylyel küzdve épít.

Magyarország e nevezetes vidéke azonban eddig edeskevés viszonzásban részesült az általa nyújtott kincsekért, lakosságának hazafias tevékenységét csak poharak csengése mellett dicsőítettük. Máshelyt nyakra-főre építettek vasutat, itt a rohanó árviz s a leomló hegyek által minduntalan veszélyeztetett egyetlen közlekedési utat is alig lehetett fenntartani, más városokban diszebbnél diszebb tanintézetek emelkedtek, itt

egy egyszerű állami elemi iskolát is alig lehetett kikunyorálni.

Lukács Bélának és Lukács Lászlónak, Zalathna e kitünő szülötteinek, az állami legfőbb méltóságaira jutva sikerült csak e nagy vidék fontos érdekeit nemesak szóval, hanem tetteleg is méltányoltatni és kivinni, hogy az állam is megfelelő támogatásban részesítette derék lakosságát. Jövő évben vasut fog épülni Gyulafehérvártól kezdve a természeti nagyakadályok miatt egyelőre csak Zalathnaig. Nagy-Almástól Zalathnaig, hol eddig lóháton is alig lehetett járni, új út épül s ez által két, egymásra utal vidék fog egyesülni.

A Gyulafehérvártól Abrudbányáig terjedő nehéz közlekedési utat a közel jövőben állami kezelésbe megy át. Zalathnán állami iskola létesült, Abrudbányán és Verespatakon is van állami leányiskola. De a ki tudja, hogy 1848 előtt Zalathnán 4 osztályu gimnasium volt; a ki tudja, hogy Abrudbánya, Verespatak, Topánfalva lakosságának egyetlen nagyobb tanintézete sincs, — az feltétlenül szükségesnek tartja, hogy Verespatakon egy állami 6 osztályu fiu népiskola, Abrudbányán pedig egy jó polgári iskola létesíttessék, hogy a kulturális intézményekben oly szegény vidék szükségletén segítve legyen, már csak a magyar állameszme érdekében is, melyet a nemzetiségi tulzók oly igen szeretnek semmibe venni e vidéken. Örvedetes dolog, hogy vármegyénk vezető férfiai részére a multban megkezdett törekvések nemsokára sikerre vezetnek s most, midőn köztisztletben álló főispánunk e vidéken személyesen is gazdag tapasztalatokat szerzett, — hisszük, hogy a még hiányzó intézmények létesítésével s általában a bányavidék hazafias lakossága érdekeinek méltányos támogatásával az eddigi mulasztások kellően kárpótolva lesznek.

Főispáni körut.

Zeyk Dániel Alsófehérvármegye főispánja legutóbb Abrudbánya város és a verespataki szolgabírói járás hivatalos ügykezelését vizsgálta meg, mely utja, a lakosság szeretetének és tisztületének

spontán nyilvánulása folytán, valóságos diadalut volt s a politikai jelentőséget sem nélkülözi.

A közvélemény meg van szokva e helyeket úgy tekinteni, mint a mind merészebbé váló dákö román izgatás tüzfészkeit, hól minden évben rémhírek kelnek szárnyra az ott levő magyarság meghorhanásáról, az oláh mozgalmak tetteges kitéréséről.

A főispánt körutjában, titkárán, dr. Werner Gyulán kívül Csató János a vármegye alispánja és Török Bertalan a vármegye főjegyzője kísérték.

Zalathnán fáklyásmenettel és közvacsorával tisztelte meg a község polgársága a főispánt. A közvacsorán jelen volt a zalathnai gör. kath. esperes is, a ki magyar nyelven mondott felköszöntőben éltette a magyar állam magas funkcionáriusát és képviselőjét, a főispánt. Tekintettel arra, hogy az esperes ur az ő havasi oláh vérei között nagy tekintélynek és befolyásnak örvend, e felköszöntő a jelenvoltagek jó benyomással volt.

Másnap Abrudbánya városát látogatta meg a főispán és kísérete, melynek polgársága által, negyven év óta itt nem látott lelkesedéssel és nagy fényvel fogadtatott.

Bucsum oláh község határán Imreh Károly főszolgabíró üdvözölte a főispánt, honnét diszes lovas banderium kísérete tovább. A banderium nagyrésze az oláh népből került ki, a lovasok nemzetiszin zászlókat hordoztak.

Abrudbányán szép és stilszerű diadalkapu alatt a városi tanács élén Boér Béla polgármester, nagyszámu intelligens közönség és hatvan főből álló lovasbanderium várta a főispánt, aki a polgármester üdvözlő beszéde után, beláthatatlan kocsisortól követve a fellobogozott utcákon át a városba hajtattott, és rövid idő mulva a küldöttségeket fogadta.

Délben 120 terítékű közebed volt, melyen lelkes felköszöntők mondatk. — A gör. kath. lelkész is felköszöntötte a főispánt.

Délután a hivatal vizsgálata következett. Este nagyszerű fáklyásmenet volt, követte a városi polgárság egész áradatától, nemzetiségi külömbőség nélkül. Az üdvözlő beszédet az ottani unitárius lelkész tartotta, hangoztatva a polgárság azon törekvését, hogy egymással vallás és nemzetiségi külömbőség nélkül jó egyetértésben éljen.

Ezután a polgármester adott a főispán tisztületére fényes vacsorát.

A Detonáta nevű bazalt hegy megtekintése jó alkalmat nyújtott a főispánnak s az őt kísérő uraknak, hogy az oláhnéppel érintkezzenek. E köz-

TÁRCZA.

Hamis bálvány.

Ne emlegesd leányom, egyetlen gyermekem! Te nagyon szerettél engem, ne keserítsd meg öreg napjaimat. Tudhatod, ellenmondást nem tűrök, hasztalan minden. Szilágyi Albert ellen semmi kifogásod nem lehet.

Nincsen atyám, de . . .

Tudtam, hogy engedelmes leány vagy és örömet szerzel nekem.

Igen atyám, azt akarok szerezni; épen azért el akarom mondani neked, hogy Ernő nem hibás, én mondom, hidd el, a aztán oly nagyon szeret, mint én őt. Nem is tette volna, ha nem kellett volna értem és értened tenni, mert ez reánk nézve jó volt, azt mondja, és én is hiszem.

Tudom Margit, tudom. Jól emlékszem. S te ezt jónak hiszed, mert ő mondja? Te jónak tartod azt; a mi életemet elkeserítette, véretem felforgatta, öregárva napjaimat kinná, gyötrelmé, a földet-világot sötét tömlőccé tette, mely telve van agyam rémképeivel. . . Margit! Te jónak tartod a szegényt, a mit mocsoktalan fejemre hozott? Átkozott legyen hogy mindenem után egyetlen leányomtól is megakar rabolni! Átkozott!

Atyám! kegyelem, irgalom! Ne átkozd, mert engem átkozol. Miért nem hallgatsz ki? Hallgasd meg

védelmét, kérdezd meg őt. Fialat orvos volt, mikor ide jött, nem tudta, hogy ki vagy te, nem ismert. Elmondotta százszor, hogy ő nem is hitte, hogy nem ő akarta azt . . . de megkellett lenni. Velem jött a multkor is, mikor sirjára virágot vittem s ő is ott térdelt mellettem, edes anyám sirja mellett. Akkor is mondta, hogy ő nem hitte. Kérdezd meg őt, mert ő megmondja az okot, én bizom benne s azután itélj. Bátran várom ítéletét, a mi az enyém is. Addig légy türelmes, kegyelmes.

Türelmes, kegyelmes legyek, mert ő, az ismeretlen oly merész, oly kegyetlen volt én irántam, Domonkosy Dávid iránt. A szürke fej még soha megszegyentve nem volt; még nem kért, nem rimázkodott; e térd még nem hajolt meg senki előtt és ő a nyomorult, ott támad meg, hol legjobban fájt, büszkeségemen és szívemen, hogy kacagjon, gúnyoljon az egész világ, hogy sirjon fölettem és sajuálkozzék az utca koldusa! Elakarja rabolni egyetlen gyermekemet! Margit! Választani akarsz köztem és közte? Tedd, eredi, válaszd őt, ítéletemet tudod, eredi. Megsiratlak, nem átkozlak, csak azt a mást. Ne szólj közbe, eredi, hagyj itt te is, árva, öreg atyádat. Pár napom még van, ne kevesbitsd, ne szólj, nevéti ki ne ejtsd! Az idegen kezektől lefogott szem is téged sirat, az utolsó lehellet is őt átkozza, a nyomorultat. Eredi, ítéletét hallottad, választottál, eredi! . . .

Fájdalomtól eltorzult arccal esett össze a karaszékben az öreg Domonkosy. Az imént még idegesen

rángatózó arcizmok egy névtelen néma fájdalomban simultak el a halál verejtékét gyöngyöző arcon. Fenéséges kép. A büszkeségében megsértett atya és a véghetetlenül szerető leány állanak szemközt.

A szép barna lánynak szemei már nem tudják ontani a vigasz cseppjeit, az arc rózsáit a kétségbeesés sáppadsága ölte el s az életet csak a lihegő kebel hullámai mutatják. A hosszas álmatlanságtól és a sok zokogástól összetört virág fejét tenyerébe hajtva, esdéllel pillant fel a kérélhetetlen atyához. Ő legyen az áldozat, ő legyen a koc, melyet oda kell dobni a megsértett büszkeség és a titkos szerelem küzdelmének? Hisz oly hehez a választás a szeretett atya és imádott kedves között, akarmelyiket veszti, szívét, boldogságát veszti el. Nem lehetne-e a két harcoló e'lenséget kibékíteni? — Hasztalan biztatá atya „eredj!“ nem teheti, valami úgy fogva tartja a szülői ház küszöbén. Eszébe jutnak gyermek évei, a boldogság eper aprósága s melázva az emlékekben, csendesen peregni kezdenek a könnyek. Meg akarja magát erősíteni, hogy megtehessen egy kísérletet kibékíteni, megengesztolni a felbőszült atyát. — A mint szép pillait felemeli, szeme előtt áll egy arckép, a legkedvesebb a világon, edes anyja arcképe. És a mint úgy szomorúan lenéz szenevő, árva gyermekére, oly panaszos, szemrehányó tekintete van, hogy a lány hatása alatt zokogni, fuldokolni kezd.

És ime, a büszke, gógós, dacos Domonkosy Dávid leborul a leányához, magához öleli könnyes szem-

vetlen érintkezésből örvendetesen derült ki, hogy e vagyonos bányász nép vért még nem rontotta meg az igazgatók aknamunkája. A hatóság s a törvények iránt való tisztelet még nem rendült meg bennük.

Harmadnap Verespatak közönsége fogadta hasonló fényvel és melegséggel a magyar állam képviselőjét. A lovas bandérium egész a határig elébe jött a főispánnak; a diadalkapunál a község intelligenciája várta. Aztán folytonos tarackdurrogás között a bevonulás következett. Aztán páratlan eredetiségű faklyásmenet következett 300 ember bányászmeccsel ellátva vonult fel a főispán szállása elé, nemzetiszín lobogó alatt. A bányászok közt igen sok oláh volt.

A város közönsége nevében Sneff Józsefróm. kath. lelkész üdvözölte a főispánt.

Este a főszolgabíró vendégszerető házában vacsora volt: másnap délelőtt közönség, melyen a gör. kath. lelkész magyaryelvű felköszöntőt tartott, s a románok és magyarok egyetértésére üritett poharat.

E rokonszenves és lelkes fogadtatásban minden esetre jórésben a főispán egyéni érdemeinek méltatása rejlett; de másrészt mégis a megye főispánjának, az államhatalom egyik jelentékeny reprezentánsának is szólt, a ki hivatva van szerezni a községekkel kormányozni a népet, s távol tartani tőle e lelkiismeretlen igazgatókat, a kik a könnyen elboldogítható szegény havasi népet csak veszedelmébe vinnék.

A hatvanhetes alap védelme.

Ő felsége a magyar király, a községi hadgyakorlatok alkalmával, a törvényhatóságok hódoló küldöttségéhez nagy feltűnést keltő beszédet intézett.

A hatvanhetes alapot, a dualizmust oly törvénynek jelenté ki, melyen Magyarországnak s az egész Monarchiának jóléte nyugszik, s melynek fentartása ő felségének uralkodói kötelessége.

A beszéd lehangoltságot keltett az ellenzéki pártoknál, melyek közül az egyik a dualizmust nyíltan ostromolja; míg a másik, a nemzeti párt, ugylátszik azon gyanuban áll a király előtt, hogy a kiegyezési törvényeket kibővíteni akarja.

Apponyi és pártja erősen hangoztatják ugyan, hogy az ők ugynevezett „nemzeti” követeléseik a kiegyezési törvényben benne foglaltnak, ők tehát annak sem kibővítését, sem megváltoztatását nem kívánják; de másrészt természetesen, hogy programjuknak a tömegekre számított s tényleg gyakorolt hatását a kormánypárt egyrésze azzal kívánja ellensúlyozni, hogy olyannak tűnteti fel azt a nemzet és korona előtt, mely a kiegyezési törvények állandóságába vetett hitet megingatni s annak megbontását napirendre hozni alkalmas.

Szilágyi Dezso jelölte meg a legvilágosabban a kormánypárt ezen törekvését a nemzetipárt programjával szemben, a konzularis bíráskodásról szóló törvényjavaslat tárgyalása alkalmával.

A három négy napig tartó titáni küzdelem, parlamenti életünk e két nagy alakja között, látszólag eldöntetlenül végződött, de most, a községi hadgyakorlatok váratlanul napfényre hozták, hogy ő felsége a szélsőbaltól

mel vigasztalja. „Egyetlen leányom, mindennem! Ne sirj, elvesztettük őt, de nem hagy el azért az Isten. Sokat bántottam, sokat sértettem, de nem rosszakarattól, hanem a véremlen van. Azt nem tettem, a mivel az az átkozott vádolt, esküszöm, nem tettem. És ő megsértett engem, engem, a kit még soha sem mert ember gyanusítani; megsértett, szegyetni hozott ősz fejemre, kigunyolt, kikacagott, megölt! Oh átkozott! átkozott legyen!

A leány felegyenesedett az ölelő karok közül, hisz benne is az atyja vére van s villogó, villámló szemekkel nézte meg atyját, elébb élesen sikoltón, aztán egyre elhalóbban sugá, sehajtá „Nem! Nem! Nem igaz! Ezt ő nem tette! Ernő ilyent nem tehetett. Ő nem átkozott!

Aztán erőszakkal ismét, atyja karjai sem voltak elég erősek fenntartani.

A csengettyű szóra elősiető cseléd ijedten sirva fakadt a padlón látva szeretett úrnőjét s félénk, gyanus pillantással nézett az oly rosz hírben álló gazdára s mosni kezd ecetes vízzel a sáppadt halántékot.

A büszke ur első pillanatban még felgyuladt az ellenmondásra, de aztán maga is megijedve lánya állapotján, merőn bámúlt maga elé s gondolataiba mélyedve állott pár pillanatra a szoba közepén. Aztán hozzá lépett. Kezdetre szemügyre venni saját leányát és kezdetre vizsgálni saját magát, Mit tett ő eddig? Élt és zsarnokoskodott, még azokon is kiket szere-

s a nemzeti párttól — egyformán félti a kiegyezést. Az igazságügy miniszter álláspontja győzött.

Magunk is úgy értelmeztük az első pillanatban a királyi szavakat, hogy azokban pálcát tör ő felsége az ellenzék mindkét árnyalatának politikai törekvései felett. S őszintén megvalljuk, nem szívesen láttuk leszállani a magyar király megszentelt személyét a pártok felett elfoglalt magas állásából.

De ez csak az ő első pillanatnak határozottan téves benyomása volt. Ma már a királyi szavaknak oly értelmet s oly nagy fontosságot tulajdonítunk, mely messze felül emelkedik a mi politikai pártéletünk jelenségein, érdekein és törekvésein.

Csak a vak nem látja, hogy Ausztriában, az összes nemzetiségeket dédelgető, örökké tojás táncot járó, békitő, egyeztető politika teljes kudarcot vallott.

Taate, aki mindenkinek akart tetszeni, ma már nem tetszik senkinek.

Hosszu kormányzata alatt a dolgok feltarthatatlanul a federalizmus felé fordultak. A dualizmus veszedelmében forgott. A monarchia szláv törzsei szláv hegemoniát akartak a magyar-német uralom helyébe.

S íme, ma az „aranyos” Prágában ostromállapot van. Az alkotmányt s a fennálló törvényeket fel kellett függeszteni, mert annak védőötöje alatt zavartalanul nőtt és érett a pánszlávok vetése.

Nalunk Magyarországon meg, veszedelmesen érik az oláh kérdés. Az oláh politika célja — a mérsékelt Moesonyi definíciója szerint is — a federalizmus, tehát a dualizmus megdöntése.

Ezekről kell féltetni a hatvanhetes alapot, nem a magyar ellenzéki pártokról. Ő felsége férfias, erőteljes intése esehetnek, szlovéneknek, románoknak — a kiegyezés igazi ellenségeinek szólott elsősorban.

Tudják meg ezek, hogy ő felsége uralkodói kötelességének tartja a fennálló törvényes állapot fenntartani; mondjanak le a hű reményről, hogy azt nekik valamikor megdönteni sikerül.

A magyar nemzet halálával fogadhatja a királyi szavakat, s a magyar uralom megátalkodott ellenségei megdöbbenhetnek annak határozott, világos értelmétől.

Mert azt jelentik e szavak, hogy a fennálló törvényes állapot védelmében ezek az igentisztelt politikai álmódosók szemközt találják magukkal a magyar nemzetet s a magyar királyt.

Levelezés.

Abrudbánya, 1893, aug. hó-án.

Tanúgy.

Azt hiszem, a tek. szerkesztő ur nem veszi rosz néven, ha vármegyénket képviselő becses lapjában, egy oly közlemény kiadásának kérek helyet, amely elhanyagolt helyi nevelésügyünk múltjáról és jelenéről kíván jellemző észrevételt tenni a nyilvánosság előtt.

Hogy városunkban évek hosszú sorozatán keresztül mily nyomorult, sajnálatraméltó iskolai állapotok voltak; azt híven, a maga valóságában leírni szinte lehetetlen, mert elfogja az embert a szegényes, s a sajnálkodás érzete, midőn egy ily thémáról kell szólnia; de mert közös érdekünk a nevelésügy, ennek rovására halgatni, elnézőnek lenni szerintem nagy bűn lenne.

Voltak ugyan eleitől fogva tanítói az abrudbányai iskolának, kik az akkori rézies módszerrel végezték hi-

vatásukat, jobban mondva: kinozták át az életüket, de hibájokul rovándó fel, hogy a tanítási mód- és rendszer fokozott fejlődésével, átalakulásával nem igyekeztek — csak megközelítőleg is lépést tartani. Hibájokul rovándó fel az iskolafentartó testületeknek, (felekezeteknek) kik a nevelésügyet elintézendő dolgaik között — úgy látszik — mindig a legutolsónak tekintették; de legnagyobb hibául azon illetékes és befolyásos közegeknek rovándó fel, kik tengődni, vergődni hagyták az iskolák ügyeit egy oly elzárt s a világtól elszigetelt helyen, hol 24000 oláhság közé egy maroknyi magyarság van beákalva.

Hol lehetett volna e nagy Magyarországon kedvezőbb alkalmuk a tanítóknak magyaros érveléssel, lelkesedéssel s jól megfontolt kötelességérzettel működni e magaslatos pályán? mint városunkban.

Hol kínálkozott kedvezőbb alkalom ugy az iskolafentartó felekezeteknek, mint az ez ügyben befolyásos közegeknek szívóken hordani a nevelésügyet, figyelemmel kíséreni s rákésztetni a tanítókat, hogy ténykedéseikben ne csak felületes, sablonszerű munkát végezzenek, hanem missiot teljesítsenek? mint épen városunkban. Így telt el csaknem 40 kerek esztendő nevelésügyünkre nézve egészen nyomtalanul, mely alatt városunkban az összes magyar fiúiskolák abszolút semmi eredmény fölmutatással senyvedtek.

Ami pedig a magyar fiúiskoláink jelen állapotát illeti, egy pár évtől fogva látszik ugyan némi átalakulás, jobbulás, amennyiben iskoláink vezetését jól képzett, korszerű, fiatal tanítók vették kezükbe; de még most sem dicsekedhetünk a jelenkorra s a helyi viszonyoknak megfelelően szervezett iskolákkal.

Nincs egy fiúiskola városunkban, melyről ellehessen mondani, hogy részben is megfelel a jelenkor kívánalmainak. Eltekintve attól, hogy abszolút egyiknek sincs alkalmas tanhelyisége, udvara épen semmi; eltekintve attól, hogy nyak-szakgató meredek lépcsőzetten kell a 6, 7 éves kis gyerekeknek egy-egy emeleten lévő viskó szerű, sötét, szellőzhetetlen helyiségbe naponta többször le- s feljárni, de a belső berendezésnek sem lehet még csak a mozzanatával is találkozni. Ugyan lehetséges-e egy jóvalval, önérzetes tanítónak elérni azon célt, melyet a tanév beállta' maga elé tűzött? ugyan lehet-e ily viszonyok között eredményt mutatni föl? én ugy hiszem lehetetlen, de még kívánni sem lehet.

Most ismét beállott egy új tanév. hozzálat minde- niki tanító a maga dolgához, megkezdte, folytatja s végzi anélkül, hogy egész éven át meglátogatná valaki legalább ezen megszólítással: „na hát élsz-e még?”

Rendes, állandó iskolaszékről, s plane iskola látogató bizottságról még szó sem lehet, s ha valamelyiknél volt is valamikor, az csak formalison szerepelt; de hogy mi lett volna kötelessége. azzal nagyon keveset törődött ilyen gond és felügyelet alatt állottak városunkban az összes magyar fiúiskolák.

Nem fejtetem tovább, azt hiszem a fölhozottak alapján is megértette jelen levelem célját egy a t. elvasó közönség, mint az érdekelt tanügyi barátok s ha megértettek, jogosan kimondhatjuk, sőt követelhetjük, hogy ily elhanyagolt iskolákon minél előbb, multhatatlanul segíteni kell. Végül is azon megvalósulandó reményben kívánom levelem bezárni, hogy jövőre „városunk iskoláigye” az iskolafentartóknak s a felsőbb befolyásos fórumnak szemében nem a szálkát, hanem a gerendát fogja képezni.

Egy tanúgybarát.

Vegyes hírek.

— A törvényhatósági bizottság legtöbb adófi- zetű tagjai 1894. évi névjegyzékének összeállítására végezték az igazoló választmány folyó évi október hó 2-án d. e. 10 órákor gyűlést tart, mit is azon megjegyzéssel tegyen közhírre, hogy a kik adójukat az 1886. XXI. t.-ez. 26. § alapján kétszeresen kívánják számíttatni, a jelzett ideig jogosultságukat szóval, vagy írásban jelentkezve igazolják. A jegyzék a jegyzői irodában megtekinthető.

— Az alsófehérmegyei orvos-gyógyszerészgye- let október hó 2-án d. n. 2 órákor lakásosan tartandó közgyűlésére az egyleti tagokat tisztelettel meghívom. Dr. Magyar Károly.

— Utcaszabályozás Nagyenyeden. A Malom-utca baloldali szabályozási vonala a város közgyűlése által a fegyház sarka és a Varró Gergely háza közti egyenes vonalban állapított meg, mintegy 200 öl hosszú vonal. Az itteni szántók négyzetöglő 35 kiban sajátították ki. E szabályozás azért fontos, mert a legelső e-ét, hogy egy egész utca oldal irányba egyenes vonalban állapítva meg városunkban, s egyszersmind a modern utca- építésnek megfelelő szélesség, mely a fásítást is megengedi, természetesen szabot meg.

— Nyilvános védhímlőoltás tartatik a városház- nál a jövő szerdán d. n. 3 órákor. Dr. Winkler.

— Égi tüntemény. M.-Csúcsban e hó 21-én esti 7-8 óra közt a hold körül a szivárvány ólénk színeivel ékeskedő jókora nagyságu udvar volt látható.

— Gyul- viselő testület 1894. évi kö- tellet, 72230 fr- hiányosul. Ugy- ében 2000 fr- vízvezetéknek a- vajha mielőbb- sonló előzetes

— Az al- természetudom- lők buzgó és a- hat év óta áll- eléggé tanuskod- házánk határain- vet vívta ki ma- vallas és közokt- merésének azon- rendelkezésére a- frtot utalványoz- eredményel fel- zésére. Csáki A- az ezen ügyre- Alsófehérmegyei- sulatnak 23,729- ezám alatt hozz- kokra s oly cél- ványok asatási- latnak ezennel- segélyt engedé- hogy ezen össze- jára fizesse ki- gos eredménye- 1893. július 20- vőzöljék a mini- inkább, mivel a- csak egylettünk- tékben elősegítet-

— Pályá- üresedésbe jött- ra a megyei erd-

— A kolé- tesen apad azon- terjeszkedik. Ern- csán Czinoton, rostordamegyei- 3 koleragyanus- betegégeti eset- losan folyt le, a- intézkedések mi- foganasotitra lett- lakásokat fertőtle- esendőrök ellenő- kezéseket zngoló- orvost allandóan- ujjal eliltotta a- nálasát, s felhívt- bírákat, hogy a- forralására, a kez- metessék. Ha a- és saját érdekét- séggel teljesíti s- biztosan elkerülh-

— Másolat- miniszter Alsófe- ápril 30-án 4520- sere megengedem- tartatni szokott á- viaczen 2-2 na- falván, Zalathán- át, az utobbi váro- 1-től kezdődőleg- közönséget fentid- zárasa mellett ol- időtartamban engé- Enyed r. t. városk- sárt a városi törz- tem. Budapest, 18- 11778-893. Alsó- járás tek. főszolg- gármesterének. Fe- tes tudomás vétel- gyom egyszersmin- zott napokon kezd- a gazdaközönségre- pontból hátrányos- a legszigorbanban- szeptember 20-án.

— Másolat- távirada igazgatosá- lának Nagyenyeden- rencsém értesíteni- vényhatóság terüle- felállított posta- és- telke, Koncza és- körrel, folyó hó 21- ez által a Buzd, D- helyi, Hosszuteke- gárdi postahivatal- elvonatnak. Kolozs- rothy s. k.

— A szőlő- nak a nagy-enyed- 1892. évi XV. t. c- nek igénybe vétel- ben saját természet- gazdaságra megtart- nél a szüret előtt- szájk.

— Gyulafehérvárnak f. hó 18-án megtartott képviselő testületi közgyűlésén tárgyalta s elfogadta az 1894-ik évi költség előirányzatot 67580 frt 18 kr bevétellel, 72230 frt 50 kr kiadással s így 4650 frt 32 kr hiánnyal. Ugyanekkor bejelentette a tanács, hogy a jövő évben 2000 frtot akar megtakarítani, mely a létesítendő vízvezetéknek alapjául szolgáljon. Dícséretes tervezés, mely vajha mielőbb megvalósulhatna s többi városainkat is hasonló előzetes lépések megtételére buzdítaná!

— Az alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi egyesület a tagok, valamint a tisztviselők buzgó és áldozatkész közreműködése folytán immár hat év óta áll fenn, s hogy virágzásnak is indult, arról eléggé tanuskodik azon örvendés tény, hogy nemcsak házáknak határain belül, de a külföldön is a legjobb hírnevet vívta ki magának; közelebből pedig a nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi mk. miniszter ur magas elismerésének azon nemes ténnyel adott kifejezést, hogy a rendelkezésére álló alapokból a helyi adóhivatalnál 200 frtot utalványozott az egyesület által megkezdett és szép eredményel folytatott római ásatások költségeinek fedezésére. Csáki Albin gróf miniszter ur ő nagyméltóságának az ezen ügyre vonatkozó kegyes leirata így hangzik: Alsófehérmegyei történelmi és természettudományi társulatnak 23.729. sz. Figyelemmel a f. évi ápril. 19-én 10 szám alatt hoztam intézett beadványában felhozott indokokra s oly célból, hogy az apulmi római türdő maradványok ásatási munkálatai folytathatók legyenek a társulatnak ezennel (200) kétszáz frtyai egyszersmindenkori segélyt engedélyezek s utasítom a m. kir. adóhivalt, hogy ezen összeget az egyesület elnökség bonyolítására nyújtására fizesse ki. Az egyesület jelentését az ásatás folytatásának eredményéről elvárom. Kelt Szepes Mindszenten. 1893. július 20-án, Gróf Csáky s. k. — Örömmel üdvözljük a miniszter urnak ezen nemes ténnyel annál is inkább, mivel a böles tapintatossággal nyújtott segély nem csak egyesületünk önzetlen működését fogja nagyobb mértékben elősegíteni, hasznára válik a tudományoknak is.

— Pályázat. A Dukáni Ernő lemondása folytán üresedésbe jött alsófehérmegyei kerületi erdőszállomásra a megyei erdészeti bizottság pályázatot hirdet.

— A kolera az ország egyéb részeiben örvendően apad azonban a Maros mentén lassanként lefelé terjed. Erre mutat, hogy megyénk északkeleti csúcsán Czintsonon, mely közel fekszik a megtámadott marostordamegyei községekhez, a hó 18-án és 19-dikén 3 koleragyanus betegség eset lépett fel, melyek közül 3 betegség eset mutatkozott, melyek közül 2 nőnél halálosan folyt le, a harmadik beteg maradt. A hatóság intézkedések minden irányban kívánatos gyorsasággal fogantatásra lettek. Az értéktelen holmikát elégették, a lakásokat fertőtlenítték s a lakosok forgalmát kirendelt csendőrök ellenőrzik. A lakosok nyugodtak s a rendelkezéseket zölgölés nélkül teljesítik. Az alispán a körösvost állandóan a községbe kirendelte s közzelvitelileg utolag eltiltotta a Marosviznek ivásra s főzésre való használatát, s felhívta a városok palgármestereit és a főszolgabírákat, hogy a lakosokat a tejnek fogyasztás előtti forralására, a kezeknek étkezés előtti megmosására figyelmeztessék. Ha a lakosság mértékletes életmódot folytat és saját érdekét felfogva a hatóság rendelkezéseit készséggel teljesíti s jóakarólal támogatja, a nagyobb veszélyt biztosan elkerülhetjük.

— Másolat. 64279. szám. Kereskedelemügyi m. kir. miniszter Alsófehérmegyei közönségének. Folyó évi ápril 30-án 4520. sz. a tett nyolczrendbeli feltérjesztésére megengedem, hogy a kirakó vásárok határnapjai előtt tartatni szokott állatvásárok Marosújvárt 1—1 napon, Alvinczen 2—2 napon, Gyulafehérvárt, Vizaknán, Balázsfalván, Zalathánán, Tövisen és Nagyenyeden 3—3 napon át, az utóbbi városban a juhvásár pedig évenként május 1-től kezdődőleg 7 napon át tartassanak meg. Miről a közönséget fentidejű feltérjesztései melléklétének vissza zárasa mellett oly hozzáadással értesítem, hogy a fenti időtartamban engedélyezett állatvásárokat, valamint a Nagyenyed r. t. városban esütörtökön tartatni szokott hetivásárt a városi törzskönyvbe felvenni egyidejűleg elrendeltem. Budapest, 1893. szeptember 9-én Lukács s. k. Sz. 11778—893. Alsófehérmegyei alispánjától. Valamennyi járás tek. főszolgabírájának és mindenik város tek. palgármesterének. Fennebbi miniszteri határozatot örvendétes tudomás vétel esközírré tétel végett közlöm. Meghagyom egyszersmind, hogy a vásárok csak a meghatározott napokon kezdessenek és tartassanak meg, s azoknak a gazdaközönségre káros s általában közzgazdasági szempontból hátrányos elnyújtását tegyelmi büntetés terhe alatt a legszigorubbán akadályozza meg. Nagyenyed, 1893. szeptember 20-án. Csató János, kir. tanácsos alispán.

— Másolat. Szám 3652—893. m. kir. posta és távirada igazgatóság. Alsófehérmegyei tek. alispáni hivatalának Nagyenyeden. Szives tudomásvétel végett van szerencsém értesíteni a tek. alispáni hivalt, hogy a törvényhatóság területén fekvő Koneza községben újonnan felállított posta- és távirada-hivalt, Buzd Drassó, Hosszuteleke, Koneza és Spring községekből alakított forgalmi körrel, folyó hó 21-ével megnyitottam. Megjegyzem, hogy ez által a Buzd, Drassó és Koneza községek a szeredahelyi, Hosszuteleke a pokalfalvi és Spring község a vingarádi postahivatal kézbesítési köréből a jelzett nappal elvonatnak. Kolozsvárt, 1893. szeptember hó 16-án. Barothy s. k.

— A szőlő tulajdonosok figyelmébe. Felhívtnak a nagy-enyedvárosi szőlő tulajdonosok, hogy az 1892. évi XV. t. cikk 3. §. által adott kedvezménynek igénybe vételét, azaz azt, hogy az 1894-ik évben saját természetményeikből mennyit akarnak házi fogyasztásra megtartani, azt Sass Albert városi adóosztánnál a szüret előtt okvetlenül bejelenteni el ne mulasztászik.

— A Pesti Hírlap mint rendezés. az idén is rendkívüli kedvezményt nyújt előfizetőinek. Mag az idén is, akik csak most az év utolsó negyedére fizetnek elő, teljesen díjtalanul és bérmentve kapják karácsonyi ajándékul a Pesti Hírlap nagy képes naptárát az 1894-ik ész-tendőre. Mondani sem kell, hogy ez a Naptár fölülmul minden más karácsonyi mellekletet, mert egész even át hasznát veszi az előfizető, nem csak addig, míg ki nem olvasta. S aztán a leggazdagabb és érdekesebb szépirodalmi tartalom mellett — Jókai Mór, Mikszath Kálmán, Murai Károly, Barsony István, Borostyáni Nándor, Kezédi Géza, Kada Elek, Kozma Andor, Kébor Tamás stb. stb. dolgozataival — igen hasznos tájékoztató közlemények is foglaltatnak e naptárban (cimtár, fővárosi utmutató. ügyvédek, orvosok lakjegyzéke, vásárok stb., nagy vasuti térképpel). Egész sereg kép tarkítja a szöveget, köztük jeles hazafiak s a legünnepelebb művésznők arcképei. Ha tudjuk, hogy emellett maga a Pesti Hírlap a leggazdagabb tartalom, élénken szerkesztett lap, jó tarcakkal, jól megválasztott regényekkel, sok mulattató közleménnyel, — csakugyan melegen kell ajánlanunk a t. olvasó közönség figyelmébe, mint oly újsgót, mely ma a lapok közt első helyen áll, legbővebb tartalom s így az előfizetési árat (negyed évre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.) valóban megéri. Egébként a ki a kiadóhivatalhoz fordul (Budapest, V. nádor-utca 7. sz.), egy héti mutaványszámot kaphat, teljesen díjtalanul és minden kötelezettség nélkül.

Thalia hajlékából.

(Folytatás.)

Szept. 10. — Vasárnap; Próbaházasság; telt ház! Napilapjaink után közismeretes Gerő Károlynak, a külföldben tehetséges vidéki színésznek e vig színműve és ismeretes különösen — annyitüntetésre alkalmas addig — Kossuth-koupléja. Az egész darab nem sokat ér s bizony nem tudom: ha nem-e az a kouple tartotta felszinen. Az nálunk is megtette a maga hatását. Karacs Imre énekelte s mikor „odaért, a hol ép maga a Kossuth nóta következik, azt már az egész közönség dalolta vele s mikor a 3-ik ismétlésbe ő vonakodott belefogni, a közönség fúttá tovább, lelkesen. Eldaloltuk vagy ötször. A mi magát a darabot illeti, az külföldben egy gyöngye főremunka, melynek csupán egy-egy csinosabb duetteje, vagy solója kellett hatást. A játékosok ugyan most is megtették a magukét. Szilágyi Etta (Kanócz Biri) rendkívül kedvesen játszott. Breznay (a „ezubringer“), Bethleny (a mézárós) és Györe (Bokor István) jól karakterizálták szerepeiket. Mátraytól (Bokor Bercezi) sem láttunk még ily precise alakítást, mondhatni: kifogástalan volt. Karacsótl kissé több elevenséget vártunk volna. Bérczi Mari (Rozália) elégtelt s a többiek is meglehetősen játszottak.

Szept. 11. — „A szigetvári vértanúk és Zrínyi Miklós hős halála“, 4 felvonásos tragoedia — Jókai Mórtól. Tárgya Szigetvárnak a török által való elfoglaltatása a historia szerint. Kidolgozása szarföltött pongyola, erőteljes s unalmas; alig akad benne egy szemernyi, a mi érdekelt tudna kelteni. A tragoedia követelményeinek legtöbbjével e darabnál legjobb elő sem hozakodunk. Kár, hogy annyi erőt poesékolnak reá derék színészeink. Cs. Almássy J. (Anna) ismét művészi precisitással játszott s hozzá hasonlóan Kazaliezky (Zrínyi) is, Boros Ferike (Mária) ismét hódító volt s elragadóan játszott. Györe szultánja és Szathmáry Szelimje derék alakítás volt. A Lietzenmayer nővérektől újból láttunk egy pártánc-betétet. A melléklézők sem voltak rosszak. (A görögötűz sem!)

Szept. 12. — Ferrier és Feval szövegéhez Varney Lajos által szerzett operette: „Tiszturak a zárdában“. A főszerepeket benne két muskétás kapitány (Karacs és Bethleny) viszi, kik beleszeretnek Poukárle gróf (Delly) két zárdabeli unokahugába, Mariba (Pogány Janka), illetőleg Luizba (Szilágyi Etta). A két tiszt azonban értesül egykori jó nevelőjük Bridén abbé (Breznay) által arról hogy a két leányt unokabátyjuk apácákká akarja tenni. Ettől meg kell menteniük s azért elhatározzák, hogy állítózetben behunának és megszöktetik őket. Szerzeteseknek öltöznék s így bejutnak a zárdába. A csel sikerül. A zárdában azonban Narcis kapitány (Bethleny) kissé nagyon mélyére talál nézni a vendégkancsónak s ebből sok apró mulattató jelenet származik. Végül aztán, midőn már-már veszélyessé kezd válni incognitojuk, leálcazzák magukat s a közben szintén a zárdába érkezett Poukárle gróftól kinyerik a két leány kezét, kiknek szívét már előzőleg sikerült megnyerniök. Sovány mese, mely azonban egy pár igen mulatságos scenával fűszerezve elég szerencsés kidolgozásban állott előttünk. Pogány Janka most sem tagadta meg jó operette-énekesnői mivoltát. Szilágyi Etta egész otthoniasan, tetszetősen érezte magát a pajkos zárdabeli kis leány hamiskodásai közt. Breznay kitűnő karakterizálással adta a jószágos abbét. Bethleny teljes mértékben kiaknázta szerepének hatásos helyzetkomikumait. Karacs ellen sem lehetett kifogásunk. A melléklézőreplők szintén hozzájárultak a darab sikeréhez.

Szept. 13. — Murai Károlynak, e genialis journalistának egy 3 felvonásos vigjátéka: „A pezsgő“ volt napi, azaz esti rendezés. Murai, mint színműrő jó névre tett szert „Virágakadás“-a által. Nem mondhatnám, hogy e jó név agioját emeli „A pezsgő“. Bár kétségkívül e művén is előmlik bizonyos megkapó egyszerűség, bizonyos

tetszetős eredetiség; de ez mégis mögötte marad amannak. Már csak a meséje is kevésbé kedves. Ime: Özv. Hab Gaborné (M. Bérczi Mari) elértnék látja az időt, hogy leányainak parthiet vadászhasson. A legnagyobb leánynak, Marinak (Cs. Almássy J.) akad egy udvarlója a Kép Ákos (Szathmáry) ő egyetemi polgárságában. Mari is beleszeret a csinos ifjuba, de a böles mama kerítvén a horogra egy jobbimódu halat Hóka Ottót (Kazaliezky), elszakítja leányát Kép Ákostól s ehhez adja. Itt kezdődik a darab. Az ifju pár már a nász estéjén összekoccan s Ottó uram elmegy „sétálni“, azaz egy álarcos bálba pezsgőzni; neje pedig elindul fölkeresni Ákost, kit azonban nem talál honn, mert ő szintén pezsgőzik és pedig véletlenül egy asztalnál Ottóval. Mulik az idő, az ifju pár kibekül. Hókané efeeletti Ákost, ki nemkülönben őt. Ákos most a Mari hugára Lottira (Boros Ferike) vet szemet s ki tehet róla, hogy ők ketten egymásba szeretnek. Habné azonban Lotti számára is más férjet választott, a nagy utból visszatért Hóka Tónit (Mátray). Most az egyszer azonban nem üt be az anyai számitás; Tóniuk már van egy kiszemeltje, ki előtte nagyon szép, mer jól tud főzni; ez: Lég Aranka (Litzemayer Poldi). Lotti pedig nem tágit Ákos mellől. Denique meglesz a duplaházasság. Ez a darab meséje, melybe közbejárszik a pezsgőzés historija, a mit jó ideig titkol Ottó, közbejárszik egy kis szerelmes és nem szerelmes házi perpatvar, garairozva bőven, anyóssal és még mi más. Ez: a darab.

Az előadás felette állott jószág tekintetében a darabnak. — Cs. Almássy Julia most is jó volt, bár a kezén levő hálátlan szerep nem igen talált az ő szerepköréhez s így egyéniségéhez, sokhelyt igen drámaiasan játszott. Boros Ferike egészen beletalálta magát szerepébe. M. Bérczi Mari sikerülten alakította az anyóst, Kazaliezky a dupla papucs alatt nyögő férjet, Szathmáry a jószívű, de kissé kicsapongó gargon, valamint Mátray a világot járó nagytűt. A melléklézőreplők játéka is buzgó készűlést áruolt el.

Szept. 14. — Jutalomjátékaul Breznay Gézának a „Kanári hercegnő“ került színpa. Azt hiszem — minden színházzáró ismeri már régebről Lecocqu e vig operettejét, melynek Duru és Chivot által irt szövegét Evva és Fáy fordították magyarra. A címszerepet Szilágyi Etta adta, még pedig elég helyes fölfogással dolgozva ki, énekezésben azonban most is gondoskodott, hogy gixerhiány miatt ne panaszkodjunk. Inéz szerepében Pogány Jankát hallottuk; nem igen volt nagy szerepe, de egyes énekszámaiért kiérdemelt tapsokban részesült. Breznay Pataques-t játszott s tisztességesen kitett magáért, Bethlenytől is jól jellemzett képét nyertük Bombardosnak. Mátraytól (Inigó) szintén újból értelmes játékot élveztünk. Az operette-tenorista (Karacs) komikus szerepre volt kárhóztatva, de azért ő is kiéltgett. Bérczi Mari (Katalin), Györe (Cléophas) s Delly (Guzmann) s a kar hozzájárultak az éssz-sikerhez.

Szept. 15. — Megint nemrég, de közismeretű darab: Millöcker operetteje, „Szegény Jonathán.“ Szövegét, melynek célzata bizonyítani, hogy a gazdagság önmagára nem elég a boldogságra, sőt sokszor gát annak elérésében, — Wittmann és Bauer irták és pedig meglehetősen avatott kezekkel domborítva ki a mesében az igazságot. A mi a zenei részleteket illeti, ezek is összhangzatosok, sok helyt szépek. — A címszerepben Mátray K. tündöklött. Az amerikai dugzagdaz Misztert, Karacs játszta meglehetősen korrektséggel. Szilágyi Etta, Harietta adta, kissé kevesebb kedvvel, mint a minővel szokott játszani. A Pogány Janka (Moly) játéka sem volt ez alkalommal épen a szokott jeles, dacára, hogy énekeivel ismét tetsző hatást ért el. Jók voltak Breznay (az impressario), Bethleny (a zeneszerző). A többiek sem igen maradtak a közepes játék niveanjan alól.

Szept. 16. — Újabb keletű regényes operette került színpa, szövegét Radó Antal, zenéjét Stojanovic Ernő irta, címe: „A kis molnárné.“ — Története a következő: Egy ifju erdélyi fejedelem (Szilágyi Etta) hajhászsa a kalandokat, a miért is jóval idősebb neje (Bérczi Mari) féltékenykedik reá s ellenőrzésével gyakran egyik udvari emberét Bicsky Andrást (Breznay Géza) bizza meg. Történi egyszerű, hogy a fejedelmi udvar vadászatra megy egy százfalu közelébe s mitán alkalmasabb hely nincs, hát egy oly helyen szállnak meg, a hol ép lakodalom készül. Egy molnárlégeny, Görstel (Mátray) veszi el a csinos Czelesztát (Pogány J.). Egy udvari embert, Oláh Peter (Karacs) már rég szeretője e porléánynak s most mivel a molnárlégeny csak a pénzért házasodik, könnyen ráveszi ezt, hogy az esteli esküvőn cseréljen vele helyet az oltárnál. Görstel egy csinos summáért rá is áll. A ceere megtörténik. Midőn azonban, Oláh megjelen a malomban, hogy megvett jussátátvegye, a fejedelem is odajő, mert neki is szemet szurt a csinos menyecske. A malomban — késő az idő — a sötét az ur és a dolgok mozgatója. Oláh háttérbe vonul s mig a fejedelem a kis molnárné körül legyeskedik, elküld a fejedelemné után, a ki csakhamar meg is jelen. A véletlen azonban az öreg Bicskyt keveri a credoba s reásül, hogy a kis molnárnét titokban ő vette nőül. Később azonban kiderül minden

Oláh elveszi Czelesztát, a fejedelem nem lesz szegényebb szerelmi csalódása miatt, a fejedelemné boldogabb lesz, hogy férje iránti kétélyei ez alkalommal alaptalanoknak mutatkoztak, csak a Bicsky tekintélye szenved ismét egy nagy csorbát. Különbem semmi baj. — Ez a mese, melyet sok valódi regényes fordulattal s finom pikantiával nyújt elénk az operette. A zene hű kísérője a darabnak: gazdag ábrándossal változtatott csattanós részletekben.

A játékosok közül egyes kis molnárné volt Pogány J., gyönyörűséges ifjú fejedelem Szilágyi Etta. Breznay ismét kiérdemelte a babért. Karacsnak játéka lagymatag volt. Mátray és Bérzi jó humorral töltötték be mellék-szerepeiket. Az egész előadás szabatos, élvezetes; díszesét Bokor Józsefnek, a karnagy-rendezőnek.

(Folyt. köv.)

Piaci árak

Nagyenyeden, 1893. év szeptember hó 21-én.

Egy hektoliter tisztabuza	—	4	frt	80	kr.
" " elegy "	—	4	"	35	"
" " rozsa "	—	3	"	75	"
" " kukoriceza	—	4	"	—	"
" " zab	—	4	"	50	"
Marha hus kilója	—	—	—	44	"
Borju " "	—	—	—	40	"
Sertés " "	—	—	—	44	"
Egy köbméter fa	—	2	"	50	"

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÜRÖK BERTALAN.
Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

Hirdetések.

Egész selyem, mintázott Faulárdokat

(mintegy 450 különböző fajban), méterenkint 85 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima, kockás, esikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 230 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen HENNEBERG G. (es. kir. udv. szállító) selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták postafordulóval küldetnek. Svájczba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

3271—1893.
tkvi.

Arverési hirdetmény.

A n-enyedi kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság által Geraszim Juon és Todor, mint Geraszim Juon örököseinek; Sebesi György örökösei: Sebesi Aladár, István, György, Berta, Endre és Anna elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 222 frt 20 kr. tőke. ennek 1882. évi augusztus hó 1-ső napjától járó 8% kamatai 14 frt 70 krajczár már megállapított, valamint a jelenlegi 6 frt 72 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Sebesi György örököseinek kisk. Sebesi Aladár, István, György, Berta, Endre és Annának a n.-laki 345. sz. tkvben A + 1, 93, 94, 95, 96. hrsz. alatti foglalt ingatlanokra 420 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltek.

Az árverés 1893. évi november 24-ik napján délelőtt 9 órakor Nagylak községben fog megtartatni. Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes érték-papírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részletben 15 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt a n-enyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságánál és Nagylak község előljáróságánál tekinthetők meg.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Nagy-Enyed, 1893. auguszt. hó 17-én.

CSERMÁTONI VAJDA PÉTER,
járásbíró.

2-5
NONPLUSULTRA.
4 kiló csemegesajt
3 frt utánvétért kapható
gróf TELEKI ARVÉD
drassói uradalmában
posta és távirda KONCZA.
Ugyanott elfogadtatnak megrendelések megegyezés szerint szállítandó
ALAPCZÖVEKRE
1¹/₂ centiméteres ezre 13 forintért,
2 " " " 16 " "
3 " " " 24 " "
Alvincz állomásig.

Sz. 1435—1893. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság által közzétetik, hogy Albina nagyszabeni takarékos és hitelintézet végrehajtónak Dascalovics Ncsula és neje Patitia Előna végrehajtást szenvedő elleni 50 frt 52 kr tőke hátralék, ennek 1890. szeptember 1-től 8% kamatai 24 frt addigi költségek s jár. behajtása végett, a topánfalvi kir. bíróság területéhez tartozó Topánfalva és Szohodol községek 153 és 979 sztkvben foglalt következő ingatlanokból az 1881. évi LX. t.-ez. 156. § a) és d) pontja értelmében egészben. A topánfalvi 153 tkvben: 1 sorszám 391/2 helyrajzi számú kert, 397. hrsz. ház, 398. hrsz. ház és 399. hrsz. kert bé. és ká. 920 frt, bp. 92 kr. A szohodoli 979. tkvben: 1. s. 847. hrsz. kaszáló bé. és ká. 194 frt, bp. 19 frt 40 kr s tartozékai Topánfalva és Szohodol községekben a község házában megartandó nyilvános bírói árverésen 1893. év október hó 17-én d. e. 8 és d. u. 3 órakor becsárón alól is a becsár 10%-ának a bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vevő a vételárnak felét 15 nap alatt, más felét az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt és ugyanazon naptól számított 6% kamatokkal együtt, a gyulafehérvári kir. adó, mint bírói letéti hivatalnál a 39425/881. sz. igazságügyminiszteri letéti szabályrendelet értelmében befizetni.

E hirdetménytel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóság Topánfalva és Szohodol községi előljáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Abrudbányán 1893. évi május hó.

KILYÉN KÁROLY,
kir. aljbíró.

Tüzifa.
Kitűnő minőségű hántott és hántatlan tüzifát házhoz szállítva kapható
CIRNER J. JÓZSEF
papirnagykereskedésében.

Férfi s női betegségek,
mint bujaker, fekélyek, bőrkütegek; folyások és hólyag-hurut a legidültebb alakban is, nem a közönséges, hosszadalmas befecskenedésekkel, hanem
irrigató által saját készülékemmel s új gyógymódom szerint
vagy esetleg helyi endoszkopikus kezeléssel is
alaposan s sikeresen
kezelteknek. Stricturák, az aggkörben fellépő vizezési nehézségek; agybeszennyezés, óalamint nemí gyengességgel párosult gerinebajok
galvano-mechanikai módon
sikeresen gyógyíttatnak.
Orrfékélyek s orrnak bedugulása, valamint a szájs-ornak büzsége az általam feltalált s több 100 esetben **kitűnő eredménnyel használt**
orresapkészülékemmel
rövid idő alatt alaposan gyógyíttatnak.
Galandférgek, melyek a legerősebb kuráknak ellenállottak, németországban készült gyógyszeremmel **3 óra alatt gyökeresen eltávolíttatnak.**
Dr. Fischer Adolf, orvos-sebész tudor, műtös nőgyógyász, a „Nyilvános gyógyintézet”-nek rendelő főorvosa s specialista 27 év óta.
Budapest, Ó-utca 5. sz. I. em. Rendel. d. u. 2-5-ig.
Csak díjazott levelekre válaszolok s gyógyszerokről is gondoskodom. 6-26

KÖNYVNYOMDA MEGNYITÁS.

Van szerencsém tudatni a t. cz. közönséggel, hogy a régi idők óta fennálló maig is működő Wokál János-féle

KÖNYVNYOMDÁT

megvettem és azt folyó év szeptember hó 20-án megnyitottam. Könyvnyomdám teljesen új betűk és gépekkel a mai kornak megfelelően akként rendeztem be, hogy az bármely igényeknek megfelel. Elvállalok mindennemű nyomtatványokat a legjutányosabb árak mellett. A „Közérdek” részére, mely a jövő hóban már megnagyobbítva jelen meg, hirdetményeket a legjutányosabb árak mellett veszek fel. Pontos és szolid eljárásomról üzletem régi jó hírneve kezeskedik.

A t. cz. közönség szives támogatását kérve vagyok

tisztelettel

CIRNER J. JÓZSEF.

Szer
Nagy-E
talban
részét
K
CIRN
papirna
az előf
berme
Kézír

Előfi
október
rinttal.
kiadóhoz
János ur

Laput
Wokál Ján
dáját a ke
ró Cirner
dót s által

Midőn
kedves kö
tünket azo
sokszor ne
nos úr kif
getlen irá
pontja nek
anyagi ves
tosabbnak
előnyeit é
szerkesztős
rosunk ére
ges, hogy
immár lete
söhdhettünk
elébe, mid
ban egyará
günknek.

Uj ki
me egyará
sére irány
vállalatána
fejezéshez
tal kívánja
tud is a k
lelően elég

A

Teljes
leányát bol
pilla hajlása
az édes any
lasztást s
Mibe kerül
másába. Fe
De hát azt
orvosnak?
lensége hól
Megölje leá
Az e
büszke, gög
nyes szemé
telve meg
hatja leány
E per
násokkal, ó
oda rohant
csókot nyo
heln. A lá
az arcon, a
jai közt ny
csak a Ma
nyilnak is
togja, „Kös
E pil
ismét vissz
után a vesz